

УГОДА

між Урядом України та Урядом Держави Катар про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 20.03.2018

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 28.02.2019*

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 09.04.2019

Уряд України (Кабінет Міністрів) та Уряд Держави Катар,

бажаючи укласти Угоду про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи,

домовились про таке:

Стаття 1

Особи, на яких поширюється дія Угоди

Дія цієї Угоди поширюється на осіб, які є резидентами однієї чи обох Договірних Держав.

Стаття 2

Податки, на які поширюється дія Угоди

1. Дія цієї Угоди поширюється на податки на доходи, що стягуються від імені Договірної Держави або її адміністративно-територіальних одиниць, або місцевих органів влади, незалежно від способу їхнього стягнення.

2. Податками на доходи вважаються всі податки, що справляються із загальної суми доходу або з елементів доходу.

3. Податками, на які поширюється дія цієї Угоди, є:

а) в Україні.

- податок на доходи фізичних осіб; і

- податок на прибуток підприємств;

(далі - український податок);

б) в Державі Катар:

податки на доходи або прибуток;

(далі - катарський податок).

4. Дія цієї Угоди поширюється також на будь-які ідентичні або значним чином подібні податки, які стягуються після дати підписання цієї Угоди, на додаток до існуючих податків або замість них. Ком-

патентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбулися в їхніх податкових законодавствах.

Стаття 3

Загальні визначення

1. Для цілей цієї Угоди, якщо із контексту не випливає інше:

а) термін "Україна" у разі використання в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, у тому числі будь-яку іншу територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначена або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна, надр та їхніх природних ресурсів;

б) термін "Катар" означає землі Держави Катар, внутрішні води, територіальне море, у тому числі їх дно та надра, повітряний простір над ними, виключну економічну зону та континентальний шельф, в межах якої можуть здійснюватись суверенні права та юрисдикція Держави Катар відповідно до положень міжнародного права та національного законодавства і норм Катару;

с) терміни "Договірна Держава" і "інша Договірна Держава" означають, залежно від контексту, Україну або Катар;

д) термін "особа" означає фізичну особу, компанію і будь-яке інше об'єднання осіб;

е) термін "компанія" означає будь-яку юридичну особу чи будь-яке утворення, що розглядається з метою оподаткування як юридична особа;

ф) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство іншої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом іншої Договірної Держави;

г) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством, що має фактичний керівний орган у Договірній Державі, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в іншій Договірній Державі;

h) термін "компетентний орган" означає:

(i) у випадку України - Міністерство фінансів або його повноважного представника, та

(ii) у випадку Катару - Міністерство економіки та фінансів, або його повноважного представника;

i) термін "національна особа", стосовно Договірної Держави, означає:

(i) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;

(ii) будь-яку юридичну особу, товариство або асоціацію, що одержує свій статус як такий згідно з чинним законодавством Договірної Держави.

2. Під час застосування цієї Угоди у будь-який час Договірною Державою будь-який термін, не визначений в Угоді, має те значення, яке надається йому на той момент законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється дія цієї Угоди, якщо з контексту не випливає інше, будь-яке значення такого терміна, яке надається йому за чинним податковим законодавством цієї Держави, переважає над значенням, що надається цьому терміну за іншими законами цієї Держави.

Стаття 4

Резидент

1. Для цілей цієї Угоди термін "резидент Договірної Держави" означає:

(а) у випадку України, будь-яку особу, яка за законодавством України підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця управління, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію, а також включає Україну і будь-яку її адміністративно-територіальну одиницю чи місцевий орган влади. Цей термін, проте, не включає будь-яку особу, яка підлягає оподаткуванню в Україні лише стосовно доходів із джерел в Україні.

(б) у випадку Катару, будь-яку особу, яка має постійне місце проживання, свій центр життєвих інтересів, або звичайно проживає в Катарі, та компанію, що зареєстрована або має фактичний керівний орган у Катарі. Термін також включає Державу Катар та будь-яку її адміністративно-територіальну одиницю, місцевий орган влади або орган, заснований відповідно до закону;

2. Якщо відповідно до положень пункту 1 фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається згідно з такими правилами:

а) вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, де вона має місце постійного проживання; якщо вона має місце постійного проживання в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, де вона має тісніші особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

б) якщо Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або якщо вона не має місця постійного проживання в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, де вона зазвичай проживає;

с) якщо вона зазвичай проживає в обох Договірних Державах або в жодній з них, вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є;

д) якщо вона є національною особою обох Держав або не є національною особою жодної з них, то компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. Якщо відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тільки тієї Держави, де розміщений її фактичний керівний орган.

Стаття 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Угоди термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

- a) місце управління;
- b) філіал;
- c) офіс;
- d) фабрику;
- e) майстерню;
- f) приміщення, що використовується як торговельна точка; та
- g) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр чи будь-яке інше місце розвідки, видобутку та експлуатації природних ресурсів.

3. Термін "постійне представництво" також включає:

- (a) будівельний майданчик, будівельний, складальний або монтажний об'єкт чи пов'язану з такими майданчиком або об'єктом наглядову діяльність, якщо тільки роботи, пов'язані з таким майданчиком, об'єктом чи діяльністю, тривають протягом періоду або періодів, які становлять у сукупності більше ніж шість місяців у будь-якому дванадцятимісячному періоді; та
- (b) надання послуг, у тому числі консультаційних послуг, підприємством через співробітників або інший персонал, найнятий підприємством для таких цілей, але тільки якщо діяльність такого характеру триває (в рамках одного й того самого або пов'язаного з ним проекту) в Договірній Державі протягом періоду або періодів, які становлять у сукупності більше ніж шість місяців у будь-якому дванадцятимісячному періоді.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не включає:

- a) використання споруд виключно з метою зберігання, демонстрації або доставки товарів чи виробів, що належать підприємству;
- b) складування запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання, демонстрації або доставки;
- c) складування запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;
- d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;
- e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;
- f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від "a" до "e", за умови, що сукупна діяльність, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, якщо особа, інша ніж агент з незалежним статусом, до якого застосовується пункт 7, діє в Договірній Державі від імені підприємства та має і звичайно використовує у цій Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, то це підприємство вважається таким, що має постійне представництво в першій згаданій Державі стосовно будь-

якої діяльності, яку ця особа виконує для цього підприємства, за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не може перетворити це постійне місце діяльності у постійне представництво відповідно до положень цього пункту.

6. Незважаючи на попередні положення цієї статті, страхова компанія Договірної Держави вважається, за винятком стосовно перестраховування такою, що має постійне представництво в іншій Договірній Державі, якщо вона збирає страхові премії на території цієї іншої Договірної Держави або страхує ризики, що знаходяться в ній, через особу, іншу ніж агент з незалежним статусом, до якого застосовується пункт 7.

7. Підприємство Договірної Держави не розглядається як таке, що має постійне представництво в іншій Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій іншій Державі через брокера, комісонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності. Однак, якщо діяльність такого агента здійснюється повністю або майже повністю від імені цього підприємства і якщо між цим підприємством і агентом в їхніх комерційних і фінансових зв'язках існують або встановлюються умови, які відрізняються від тих, які могли б існувати між незалежними підприємствами, він не вважається агентом з незалежним статусом у значенні цього пункту.

8. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, яка є резидентом іншої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій іншій Державі (через постійне представництво чи будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво іншої.

Стаття 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (у тому числі дохід від сільського або лісового господарства), яке знаходиться в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Договірній Державі.

2. Термін "нерухоме майно" має те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій знаходиться це майно. Цей термін у будь-якому випадку включає майно, що доповнює нерухоме майно, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарствах, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на змінні або фіксовані платежі як компенсація за розробку або право на розробку родовищ корисних копалин, мінеральних джерел та інших природних ресурсів; морські, річкові і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 застосовуються до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 також застосовуються до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, що використовується для надання незалежних особистих послуг.

Стаття 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки підприємство не здійснює підприємницької діяльності в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність як зазна-

чено вище, прибуток підприємства може бути оподаткований в іншій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво, то в кожній Договірній Державі цьому постійному представництву приписується прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, що здійснює таку саму або аналогічну діяльність у таких самих або аналогічних умовах, і діяло в повній незалежності від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. Під час визначення прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей підприємницької діяльності постійного представництва, у тому числі управлінських та загальноадміністративних витрат, як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці, і які дозволені відповідно до положень національного законодавства Договірної Держави, в якій розташовано таке постійне представництво.

4. Настільки наскільки в Договірній Державі визначення прибутку, що приписується постійному представництву, на основі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства між його різними підрозділами, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 не перешкоджатиме цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого пропорційного розподілу, як це диктується практикою; прийнятий спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, щоб його результати відповідали принципам, які містяться в цій статті.

5. Ніякий прибуток не приписується постійному представництву на основі простої закупки постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що приписується постійному представництву, визначається щороку одним і тим самим методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для його зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Угоди, положення цих статей не зачіпатимуться положеннями цієї статті.

Стаття 8

Морський та повітряний транспорт

1. Прибутки, одержані резидентом Договірної Держави від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише у Договірній Державі, в якій розташований фактичний керівний орган підприємства.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

a) дохід від здавання в оренду морських або повітряних суден без екіпажу; та

b) прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (у тому числі трейлерів і супутнього устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів;

де така оренда або таке використання, утримання або оренда, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морського або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Якщо фактичний керівний орган судноплавного підприємства знаходиться на борту судна, то тоді вважатиметься, що він розташований у Договірній Державі, в якій знаходиться порт приписки такого судна, або у випадку відсутності такого порту приписки - в Договірній Державі, резидентом якої є власник судна.

4. Положення пункту 1 також застосовуються до прибутків від участі у пулі, спільному підприємстві чи міжнародному транспортному агентстві.

Стаття 9

Асоційовані підприємства

1. Якщо:

а) підприємство Договірної Держави безпосередньо або опосередковано бере участь в управлінні, контролі або капіталі підприємства іншої Договірної Держави, або

б) одні й ті самі особи безпосередньо чи опосередковано беруть участь в управлінні, контролі або капіталі підприємства Договірної Держави і підприємства іншої Договірної Держави

і в кожному випадку між двома підприємствами в їхніх комерційних або фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який за відсутності таких умов міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. Якщо Договірна Держава включає до прибутків підприємства цієї Держави і, відповідно, оподатковує прибутки, за якими підприємство іншої Договірної Держави було оподатковано в цій іншій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця інша Держава повинна зробити відповідну поправку в сумі податку, що стягується з цих прибутків. Під час визначення такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Угоди, а компетентні органи Договірних Держав мають консультиватися один з одним у разі потреби.

Стаття 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо особа - фактичний власник дивідендів є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

а) 5 відсотків від загальної суми дивідендів, якщо фактичним власником дивідендів є компанія (яка не є партнерством), яка володіє безпосередньо принаймні 10 відсотками капіталу компанії, що сплачує дивіденди;

б) 10 відсотків від загальної суми дивідендів у всіх інших випадках.

Спосіб застосування цих обмежень встановлюється компетентними органами Договірних Держав за взаємною домовленістю.

Цей пункт не стосується оподаткування прибутку компанії, з якого виплачуються дивіденди.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 та 2, дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, оподатковуються тільки в іншій Договірній Державі якщо фактичний власник дивідендів є безпосередньо ця інша Держава, адміністративно-територіальна одиниця, місцевий орган або Центральний банк, Пенсійний фонд, включаючи інвестиційний орган у випадку Катару, Холдинг Катару та Банк розвитку Катару або будь-яка організація чи фонд, який вважається невід'ємною частиною Держави, адміністративно-територіальної одиниці або місцевого органу, за взаємною згодою компетентних органів Договірних Держав.

4. Термін "дивіденди" що використовується в цій статті, означає дохід від акцій або інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, а також дохід від інших корпоративних прав, який підлягає такому самому оподаткуванню, як дохід від акцій відповідно до законодавства тієї Договірної Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

5. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа - фактичний власник дивідендів, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги з розташованою в ній постійною базою і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, справді пов'язаний з такими постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

6. Якщо компанія, яка є резидентом Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з іншої Договірної Держави, ця інша Держава не може стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї іншої Держави або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, справді пов'язаний з постійним представництвом або постійною базою, розташованими в цій іншій Державі, або стягувати з нерозподіленого прибутку податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюється у цій Державі.

Стаття 11

Проценти

1. Проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо особа - фактичний власник процентів є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми процентів.

3. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, будь-які проценти, які згадуються у пункті 1 цієї статті, оподатковуються за ставкою 5 відсотків від загальної суми процентів якщо такі проценти виникають в Договірній Державі та сплачуються:

- і) в зв'язку з продажем в кредит будь-якого промислового, комерційного або наукового обладнання;

ii) відносно будь-якої позики, що надається банком.

Спосіб застосування цих обмежень встановлюється компетентними органами Договірних Держав за взаємною домовленістю.

4. Незважаючи на положення пунктів 2 та 3, проценти, які згадуються у пункті 1, оподатковуються тільки у Договірній Державі, в якій особа - фактичний власник є резидентом, якщо особою - фактичним власником є Договірна Держава, адміністративно-територіальна одиниця, місцеві органи влади, орган, заснований відповідно до закону, або Центральний банк, крім того:

a) в Україні:

(i) Державний ощадний банк України (Ощадбанк);

(ii) Державний експортно-імпорتنний банк України (Укрексімбанк); та

(iii) будь-який фінансовий інститут, що належить або контролюється Урядом України, які можуть бути узгоджені між компетентними органами Договірних Держав.

b) в Катарі:

(i) Катарський інвестиційний орган;

(ii) Катарський Холдинг;

(iii) Катарські пенсійні фонди;

(iv) Банк розвитку Катару, та

(v) будь-який фінансовий інститут, що належить або контролюється Урядом Катару, які можуть бути узгоджені між компетентними органами Договірних Держав.

5. Термін "проценти", що використовується в цій, статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових зобов'язань, у тому числі премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань. Штрафні санкції за несвоєчасні платежі не вважаються процентами для цілей цієї статті.

6. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа - фактичний власник процентів, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, справді пов'язана з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

7. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Проте, якщо особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво чи постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, за якою сплачуються проценти, і витрати зі сплати цих процентів несе

постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійне представництво або постійна база.

8. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою - фактичним власником процентів, або між ними обома і будь-якою іншою особою, сума сплачених процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і особою - фактичним власником процентів, за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

Стаття 12 Роялті

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Термін "роялті", що використовується в цій статті, означає платежі будь-якого виду, що одержуються як винагорода за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки, (в тому числі комп'ютерні програми, інші записи на носіях інформації, кінематографічні фільми, будь-які фільми, плівки або диски, що використовуються для телебачення чи радіомовлення), будь-яким патентом, торговою маркою, дизайном або моделлю, планом, таємною формулою або процесом, або за користування чи надання права на користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням, або за інформацію, щодо промислового, комерційного або наукового досвіду.

3. Однак такі роялті можуть також бути оподатковані у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Договірної Держави, але якщо особа - фактичний власник роялті є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми роялті. Спосіб застосування цих обмежень встановлюється компетентними органами Договірних Держав за взаємною домовленістю.

4. Незважаючи на положення пункту 3, у випадку сплати роялті стосовно будь-якого авторського права на наукову роботу, будь-якого патенту, торгової марки, таємної формули, процесу, або інформації щодо промислового, комерційного або наукового досвіду, податок, що стягується не повинен перевищувати 5 відсотків від загальної суми роялті. Спосіб застосування цих обмежень встановлюється компетентними органами Договірних Держав за взаємною домовленістю.

5. Положення пунктів 1, 2, 3 та 4 не застосовуються, якщо особа - фактичний власник роялті, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, справді пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або 14, залежно від обставин.

6. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Проте, якщо особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати зі сплати цих роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою - фактичним власником роялті або між ними обома і будь-якою іншою особою сума роялті, яка стосується використання, права використання або інформації, у зв'язку з якими вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і особою - фактичним власником роялті за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави, з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

Стаття 13

Доходи від відчуження майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, яке згадується у статті 6 цієї Угоди і яке знаходиться в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Доходи від відчуження рухомого майна, що формує частину майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в іншій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, що знаходиться в розпорядженні резидента Договірної Держави в іншій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

3. Доходи від відчуження морських або повітряних суден, що експлуатуються у міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі, в якій знаходиться фактичний керівний орган підприємства.

4. Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчуження акцій, які одержують більше ніж 50 відсотків їхньої вартості чи більшої частини вартості прямо або опосередковано від нерухомого майна, розташованого в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись в іншій Державі.

5. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2 і 3 оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

Стаття 14

Незалежні особисті послуги

1. Дохід, що одержується резидентом Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі, крім наведених нижче випадків, коли такий дохід може також оподатковуватися в іншій Договірній Державі:

(а) якщо він володіє постійною базою, що використовується ним в іншій Договірній Державі з метою здійснення своєї діяльності, у такому разі тільки та частина доходу, яка відноситься до постійної бази, може бути оподаткована у цій іншій Договірній Державі; або

(б) якщо його перебування в іншій Договірній Державі становить або перевищує у сукупності 183 дні у будь-якому дванадцятимісячному періоді, що починається або закінчується протягом відповідного фінансового року; у такому разі тільки та частина доходу, яка отримується від його діяльності у цій іншій Державі, може бути оподаткована у цій іншій Державі.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, художню, освітню або викладацьку діяльність, а також незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

Стаття 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18 та 19 платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в іншій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, то винагорода, одержана у зв'язку із цим, може оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в іншій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в іншій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 (ста вісімдесяти трьох) днів у будь-якому дванадцятимісячному періоді, що починається або закінчується протягом відповідного фінансового року; і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом іншої Держави; та

с) витрати зі сплати винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в іншій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях може оподатковуватись в Договірній Державі, в якій розташований фактичний керівний орган підприємства.

Стаття 16

Директорські гонорари та винагороди посадових осіб вищого керівного складу

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Договірній Державі.

Стаття 17

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 14 і 15, дохід, що одержується резидентом Договірної Держави як артистом, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або спортсменом від його особистої діяльності, що здійснюється в іншій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Якщо дохід від особистої діяльності, здійснюваної артистом або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому артисту чи спортсмену, а іншій особі, цей дохід може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність артиста чи спортсмена.

3. Дохід, що одержується резидентом Договірної Держави від діяльності, яка проводиться в іншій Договірній Державі, який розглядається у пунктах 1 і 2, звільняється від оподаткування в цій Договірній Державі, якщо візит до цієї іншої Держави підтримується повністю або частково за рахунок фондів іншої Договірної Держави, її адміністративно-територіальною одиницею або місцевим органом влади або приймає участь на підставі угоди про культурне співробітництво між урядами Договірних Держав.

Стаття 18 **Пенсії та ануїтети**

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 19 пенсії та інші подібні винагороди, та ануїтети, що сплачуються резиденту Договірної Держави, і будь-які ануїтети, сплачувані такому резиденту, оподатковуються тільки в цій Державі.

2. Термін "ануїтет" означає встановлену суму, сплачувану періодично в установлений час протягом життя або визначеного чи встановленого проміжку часу за зобов'язаннями зробити зворотні платежі для адекватної та повної компенсації грошима або відповідно до вартості грошей.

Стаття 19 **Державна служба**

1. (а) Заробітна плата, платня та інша подібна винагорода, інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевими органами влади будь-якій фізичній особі за послуги, надані для цієї Держави або її адміністративно-територіальної одиниці, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак, така заробітна плата, платня та інша подібна винагорода оподатковується тільки в іншій Договірній Державі, якщо послуги надаються у цій іншій Державі і фізична особа є резидентом цієї іншої Держави, яка:

і) є національною особою цієї іншої Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї іншої Держави тільки з метою надання послуг.

2. (а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за послуги, що надаються для цієї Держави або її адміністративно-територіальної одиниці, або місцевого органу влади оподатковується тільки в цій Державі.

(б) Однак, така пенсія оподатковується тільки в іншій Договірній Державі, якщо фізична особа є її резидентом або національною особою цієї Держави.

3. Положення статей 15, 16, 17 і 18 застосовуються до заробітної плати, платні та іншої подібної винагороди та пенсій стосовно послуг, що надаються у зв'язку зі здійсненням підприємницької діяльності Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевим органом влади.

Стаття 20

Педагогічні та наукові працівники

1. Фізична особа, яка є чи була безпосередньо до відвідання однієї Договірної Держави резидентом іншої Договірної Держави та яка на запрошення Уряду першої згаданої Договірної Держави або університету, коледжу, школи, музею або іншого культурного закладу першої згаданої Договірної Держави, або відповідно до офіційної програми культурного обміну знаходиться в цій Договірній Державі протягом періоду, що не перевищує трьох послідовних років, виключно з метою викладання, проведення лекцій чи проведення досліджень в такому навчальному закладі, звільняється від оподаткування в цій Договірній Державі за умови, що такі платежі здійснюються з джерел, які знаходяться за межами цієї Держави.

2. Положення пункту 1 не застосовуватимуться до доходу від дослідницьких робіт, якщо такі роботи проводяться не в державних інтересах, а для особистої користі певних осіб або особи.

Стаття 21

Студенти, практиканти і стажисти

1. Платежі, що одержуються для утримання, навчання або професійної підготовки студентом, практикантом або стажистом, який є чи був безпосередньо до відвідання Договірної Держави резидентом іншої Договірної Держави та який перебуває в першій зазначеній Договірній Державі виключно для навчання чи професійної підготовки, не оподатковуються в цій Договірній Державі за умови, що такі платежі здійснюються з джерел, які знаходяться за межами цієї Договірної Держави.

2. Стосовно грантів, стипендій та винагород від роботи за наймом, до яких не застосовуються положення пункту 1, студент, практикант або стажист, які описані у пункті 1, додатково має право протягом такого навчання чи професійної підготовки отримувати ті ж самі звільнення, пільги або зниження стосовно податків, які застосовуються до резидентів Держави, яку він відвідує.

Стаття 22

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їхнього виникнення, про які не йде мова у попередніх статтях цієї Угоди, оподатковуються тільки в цій Державі.

2. Положення пункту 1 не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6, якщо одержувач таких доходів є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги через розташовану в ній постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано дохід, справді пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14, залежно від обставин.

Стаття 23

Усунення подвійного оподаткування

1. Якщо резидент Договірної Держави одержує дохід, який згідно із положеннями цієї Угоди можуть оподатковуватись в іншій Договірній Державі, перша згадана Держава дозволить вирахувати з податку на дохід цього резидента суму, що дорівнює сумі податку на дохід, сплаченій в цій іншій Державі.

Ці вирахування у будь-якому випадку не повинні перевищувати ту частину податку з доходу, розраховану до надання вирахування стосовно доходу, який може обкладатись податком в цій іншій Державі.

2. Якщо відповідно до будь-якого положення цієї Угоди одержаний дохід, яким володіє резидент Договірної Держави, звільнено від податку у цій Державі, така Держава може, проте, під час нарахування суми податку на залишок доходу такого резидента, взяти до уваги звільнений від податку дохід.

Стаття 24 **Недискримінація**

1. Національні особи Договірної Держави не підлягають в іншій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню, або їм не пред'являють будь-яких пов'язаних із оподаткуванням вимог, які є іншими чи більш обтяжливими ніж оподаткування, або пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким підлягають або можуть підлягати національні особи цієї іншої Держави за тих самих обставин. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1, до фізичних осіб, які не є резидентами однієї чи обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не піддаються в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню, або їм не пред'являють будь-яких пов'язаних з оподаткуванням вимог, які є іншими або більш обтяжливими ніж оподаткування, або пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким за таких же умов піддаються національні особи відповідної Держави.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в іншій Договірній Державі, не повинно бути менш сприятливим у цій іншій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї іншої Держави, які здійснюють подібну діяльність. Це положення не тлумачиться як таке, що зобов'язує Договірну Державу надавати резидентам іншої Договірної Держави будь-які особисті звільнення, пільги та знижки в оподаткуванні на підставі їхнього громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм власним резидентам.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 8 статті 11 або пункту 7 статті 12, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту іншої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства підлягають вирахуванню на тих самих умовах, так, якби вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить або контролюється безпосередньо чи опосередковано одним або кількома резидентами іншої Договірної Держави, не підлягають в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або їм не пред'являються будь-які пов'язані з оподаткуванням вимоги, які є іншими чи більш обтяжливими ніж оподаткування і пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким підлягають або можуть підлягати інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

6. Відповідно до положень цієї статті звільнення від оподаткування національних осіб Катару згідно катарського податкового законодавства не вважається дискримінацією.

7. Визначення "оподаткування" в цій статті означає податки, які є об'єктом цієї Угоди.

Стаття 25

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа вважає, що в результаті дій однієї чи обох Договірних Держав вона піддається чи піддаватиметься оподаткуванню, яке не відповідає положенням цієї Угоди, вона може, незалежно від засобів правового захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, передати свою справу до компетентного органу Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її справа підпадає під дію пункту 1 статті 24, тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є. Ця справа повинна бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, яке не відповідає положенням цієї Угоди.
2. Компетентний орган намагатиметься, якщо вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити справу за взаємною згодою з компетентним органом іншої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає Угоді.
3. Компетентні органи Договірних Держав намагатимуться вирішити за взаємною згодою будь-які суперечки або спірні питання щодо тлумачення або застосування Угоди. Вони можуть також консультиватися, з метою усунення подвійного оподаткування, у випадках, не передбачених цією Угодою.
4. Компетентні органи Договірних Держав можуть безпосередньо контактувати один з одним, включаючи організацію спільних комісій, що складаються з них самих або їх представників з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

Стаття 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, яка, як передбачається, є справді необхідною для виконання положень цієї Угоди або виконання, або застосування національних законодавств, що стосуються податків будь-якого виду та визначення, що стягуються від імені Договірних Держав або їх адміністративно-територіальних одиниць, або місцевих органів влади тією мірою, в якій оподаткування не суперечить цій Угоді. Обмін інформацією не обмежується статтями 1 та 2.
2. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, відповідно до пункту 1 вважається конфіденційною так само, як і інформація, одержана відповідно до національного законодавства цієї Держави і розкриватиметься тільки особам або органам влади (у тому числі судам і адміністративним органам), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, зазначених у пункті 1, або наглядом за вищенаведеним. Такі особи або органи використовують інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію в ході відкритого судового засідання або в судових рішеннях.
3. У жодному випадку положення пункту 1 та 2 не слід тлумачити як такі, що покладають на Договірні Держави зобов'язання:
 - а) здійснювати адміністративні заходи, що суперечать законодавству та адміністративній практиці однієї або іншої Договірної Держави;
 - б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайного управління однієї або іншої Договірної Держави;

с) надавати інформацію, яка розкриватиме будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б інтересам державної політики.

4. Якщо інформація запитується Договірною Державою відповідно до цієї статті, інша Договірна Держава використовує свої заходи щодо збору інформації з метою отримання інформації стосовно якої здійснено запит, навіть тоді, коли ця інша Держава може не потребувати такої інформації для своїх власних податкових цілей. Зобов'язання, яке міститься у попередньому реченні, підлягає обмеженням, що містяться у пункті 3, але у жодному випадку такі обмеження не будуть розглядатися як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовлятися від надання інформації виключно з тієї причини, що вона не має національного інтересу щодо такої інформації.

5. У жодному випадку положення пункту 3 не розглядаються як такі, що дозволяють Договірній Державі відхиляти надання інформації виключно тому, що інформація належить банку, іншій фінансовій установі, призначеній особі чи особі, що діє як агент або довірена особа, або тому що вона відноситься до майнових часток в особі.

Стаття 27

Співробітники дипломатичних представництв і консульських установ

Ніщо в цій Угоді не зачіпає податкових привілеїв співробітників дипломатичних представництв або консульських установ згідно з нормами міжнародного права чи положеннями спеціальних угод.

Стаття 28

Обмеження переваг

Незважаючи на положення будь-якої іншої статті цієї Угоди, резидент Договірної Держави не отримує переваг у вигляді будь-якої знижки або звільнення від оподаткування, передбачених в цій Угоді, від іншої Договірної Держави, якщо основною ціллю або однією з основних цілей такого резидента або особи, пов'язаної з таким резидентом, було отримання переваг Угоди.

Стаття 29

Набрання чинності

1. Договірні Держави письмово повідомлять одна одну дипломатичними каналами про завершення всіх внутрішньодержавних процедур необхідних для набрання Угодою чинності. Ця Угода набирає чинності з дати отримання останнього письмового повідомлення.

2. Положення цієї Угоди застосовуються:

(а) стосовно податків, утриманих у джерела щодо сум, які виплачені на або після першого січня календарного року, що настає за роком набрання Угодою чинності; та

(б) стосовно інших податків, які стягуються під час податкових років або періодів, що починаються на або після першого січня календарного року, що настає за роком набрання Угодою чинності.

Стаття 30

Припинення дії

1. Ця Угода укладається на невизначений строк. Будь-яка Договірна Держава може припинити дію цієї Угоди шляхом направлення дипломатичними каналами письмового повідомлення про свій намір

припинити її дію за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що настає по закінченню п'яти років з дати набрання чинності цією Угодою.

2. Ця Угода перестає застосовуватися:

а) стосовно податків, утриманих у джерела, щодо сум, які виплачені або за якими надано кредит на або після першого січня календарного року, що настає за роком надання повідомлення про припинення дії; та

б) стосовно інших податків за податкові роки або періоди, що починаються на або після першого січня календарного року, що настає за роком надання повідомлення про припинення дії.

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Угоду.

Учинено в м. Доха "20" березня 2018 року в двох примірниках, кожний українською, арабською та англійською мовами, при цьому всі тексти є автентичними. У разі виникнення розбіжностей щодо тлумачення та застосування положень цієї Угоди переважну силу матиме текст, викладений англійською мовою.

* Ратифіковано Законом України від 28 лютого 2019 року N 2690-VIII ("Офіційний вісник України" від 12.04.2019, N 28, стаття 977)

**За Уряд
України**

**За Уряд
Держави Катар**

ПРОТОКОЛ

При підписанні Угоди між Урядом України та Урядом Держави Катар про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи, Сторони, що її підписали, домовились, що наступне положення буде становити невід'ємну частину Угоди:

До статті 2

Податки, на які поширюється дія цієї Угоди, для Держави Катар включають:

- податок на доходи, що стягується у відповідності із Законом про податок на дохід від 2009 року N 21; та

- податок на прибуток, що стягується у відповідності з податковими положеннями Катарського Фінансового Центру (КФЦ), що діють у відповідності із Законом про (КФЦ) від 2005 року N 7.

До статті 13 пункту 4

При цьому передбачається, що для цілей обчислення 50 % порогу не буде враховуватись нерухоме майно, яке є частиною основних фондів підприємства та використовується ним в його діяльності.

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цей Протокол.

Учинено в м. Доха "20" березня 2018 року в двох примірниках українською, арабською та англійською мовами, при цьому всі тексти є автентичними. У разі виникнення розбіжностей щодо тлумачення та застосування положень цього Протоколу переважну силу матиме текст, викладений англійською мовою.

**За Уряд
України**

**За Уряд
Держави Катар**